

SAKMAI PARTNERÜNK AZ ELSŐ MAGYAR FEHÉRSZTAL LOVAGREND
ÉS A MAGYAR VENDÉGLÁTÓK RÉGIÓS SZÖVETSÉGE

A SZAKMA LAPJA

MMBE

2021 TAVASZ • ÁRA: 890 FT

MINŐSÉGI BOROK ÉTELEK ÉLETEK

FELSZABADÍTÓ TAVASZ • DOKUMENTUMNAPLÓ

Little Charles Coffee

FINOM ÜZENET HAJDÚSZOBOSZLÓRÓL

VENDÉGFOGADÓ POLGÁRMESTEREK

MISKOLCI BORISSZÁK

BALATONKÖZELISÉG

BAGLAS BIKÁJA-ÖREGHEGY

Édesanya fiával

Az Omega csúszdától a bécsi- barokk kávéházig

ENIKŐ ÉS ISTVÁN KISREGÉNYE – ÉPÍTŐMESTERBŐL KÁVÉPÖRKÖLŐ MESTER – FELFEDEZÉSRE VÁRÓ VENDÉGLÁTÓ OÁZIS HAJDÚSZOBOSZLÓN

Hajdúszoboszló szíve, a napi lüktető élet dobbanása a zöld-ségpiac. Találkozások, beszélgetések, friss hírek fóruma. Standok, csevegő árusok és vevők, büfék, pékségek. És egy meglepetés sziget, ami felfedezésre serkentő.

A Little Charles Coffee névadója Kis Károly Árpád – az akkor három, most 20 éves szépreményű fiatalember, az alapító gyermeke –, valamint a Sydneybe kitelepült, majd olykor hazatérő nagybátyja és annak apja, nagypapja. Ők a Károlyok: egybekötve a múltat a jellel, másik nevét kedves – még e pillanatban – Partiumban élő nagyapjától, Árpádtól kapta örökölni. Látványpörkölő és kávézó a műfaji megjelölése a vonzó fürdővárosban ennek a mívés vendéglátó gyöngyszemnek. Hihetetlen, mennyire regényes és személyes itt minden! A bécsi barokk stílus, az ónémet klasszikus bútortat, angol szövettel és egy két biedermeier. Porcelánok, festmények, csipketerítők, békebeli világot idéző tárgyi üzenetek... A hangulat és a millió az ide belépőket kíváncsivá teszik: kik hozhatták mindezt létre? Kétségkívül a személyesség, az ízlés, kifinomult stílusérzék alkotó, gondolkodó a múltra és jelenre érzékeny megálmodókat sejtet. Kis István és Kocsis Enikő sorsszerű találkozásának történetét tárjuk az olvasók elé! Fordulatos, őszintén emberi ez a kiteljesedés. Első fejezetünk legelejére illő bölcs és őszinte mondatot fogalmazott meg vendéglátónk,

Mindent odaadna...

Picinyke nosztalgia

Enikő: „Az ember mindennap valamilyen alkotó munkát végez, csak nem veszi észre.” Kérdezés nélkül mondja is:

– Még egy nem várt és emberi aggyal el sem képzelt és fel sem fogható pandémia alatt is – amikor már szinte összezsugorodnak az ember alkotó gondolatai és vágyai, álmai – úgy érzi, azt kéri, a Jó Isten ajándékozná meg pár évvel – tárulkozik fel. – Az jár a fejünkben minden áldott nap, vajon milyen értelmes örökséget hagyunk magunk után? Örülnek-e majd ennek a gyerekek, vagy csak úgy könnyedén elengedik? Vagy még nem késő, addig építsük tovább az életművünket, amelynek része sok minden, egyebek mellett az összegyűjtött tárgyi portékáink, az ennél is nagyobb lelki hagyatékunk? Most ilyen világot élünk, de folytatni kell.

Enikő – aki közben imádott gyermekét, Kis Károly Árpádot – segítségére kéri fel, hogy a fotó hátterek kialakításához, jó szemmel közreműködjön – visszaidézi, honnan is indult életének haláláig meghatározó korszaka:

– Gyermekkorom nyarainak gyönyörű strandolásai és Omega medence csúszdáinak emlékei (amit akkoriban érvényben lévő utazási rendeletek szerint két évente volt lehetősége családnaknak igénybe venni), sorsszerűen meghatározták a további életemet – nyitja tovább a dossziét. – Annak minden percét és boldogságát, amit a Hajdúszoboszlón töltött vakációk jelentettek számomra. Átjárta a szívemet, lelkemet, minden porcikámat, gimnáziumi nagykamasz éveimet Zilahon, az imádott Ady Endre Líceumban a hepehupás vén Szilágyság dombjai között eldöntöttem, Hajdúszoboszlón szeretnék élni és halni, amit mind a mai napig, mint fürdővárost a vi-

lág legszebbjének tartok és jó sorsom úgy hozta, hogy szüleim – ha fájó szívvel is, nem ezt az életet szánva nekem – de engedték, hogy itt teljesíthessem ki az életemet. ●

Kicsit közelebről, hol is vagyunk?

A megejtő környezetről, lebilincselő cizellált világról már szoltunk, de arról, milyen elkötelezett gyűjtőmunkának és szenvedélynek köszönhetően jöhetett létre ez a csodás, nyugodtan mondható vendégmarasztaló „kincsés sziget”, arról megint csak Enikő mesél:

– Rájöttünk, hogy már-már szenvedélybetegség a miénk, saját magamat illetően pedig valamely előző világ által megbízott feladatról lehet szó. – Karcoska, Istvánnal közös gyermekünk egy kis múzeumba született bele, majd a tárgyak és antik bútorok gyarapodásával egy kiteljesedő múzeumban nőtt fel. Gyerekként soha nem tört össze vagy tett tönkre egyetlen darab régiséget sem. (Ezzel együtt mind a mai napig vannak „kedvenc darabjai”). Emlékszünk, izgalmas alkudozások szemtanúja volt velünk, amikor családi alapon szereztük már be az újabb és újabb értékeket. Megtanulta, felnöve, miként kell az interneten megtudni a legfontosabb információkat, értékrendeket és ezen ismeretek birtokában eljutott odáig, hogy mi az érték és az értéktelen. Biztos alapokon nyugvó tanácsaira mindig számíthattunk!

Két segítőkkel

Kis István, a pörkölés mestere is lett

A jelenről szólva – a névadónál tartva – el kell mondanunk, hogy a most 20 éves Kis Károly Árpád elsőéves a Debreceni Egyetem Műszaki Karának mechatronikai mérnöki szakán éltanuló, de nagyon is tudja mi az élet sűrűje. A hajdúszoboszlói Hungarospa strandfürdőn működtetett családi büfében 15 éves kora óta frontember. A nyarat dolgozza át, amikor számos egyetemista társa vakációzik. Értékteremtő, egy család talpon maradását a maga korszerű nemzedéki erejével szolgálja. Stílusos a strandfürdő vendéglátás kínálata is: hot-dog, gyros, hamburger, koktélok – aminek mives készítését külön is kitanulta – és persze a csodálatos kávékínálat!

Itt vagyunk újra a lenyűgöző kávéházi környezetben, továbbra is arról beszélgetve, miképpen sikerült különleges figyelemmel, érzékkel tárgyi értékeket teremteni a Kis családnak. Csak néhány jellegzetesség:

a harangok a Jenei-Oborzil házaspár hagyatékából vannak egytől-egyig. A porcelánbabák egyetlen felfedezett szállítmányból, kínálatból kerültek a kávéházba, a sok gyönyörű csipketerítő nagy részét pedig legközelebbi nádudvari barátnője egy rendkívüli és kifinomult pedagógusnő: Ágika gyűjtögette és ajándékozta Enikőnek. És a vendégek! Mennyi mindent kapott az alkotó tulajdonosasszony tőlük, akik látták gyűjtőszendélyét...

Fokozatosan táru fel tehát a hajdúszoboszlói kisregényünk újabb és újabb fejezete. Szerényen, igazi férfiember módjára, Kis Istvánról eddig még nem beszéltünk, de bizony van miről! Enikőt az özvegyen maradt férfival hozta össze szép élete! Számára lett a nagybetűs élet, a korkülönbség miatt apa helyett apa, a legjobb barát, akinek minden érzését és féltett titkait elmond. Jólesik hallani a

Kávéházi bőségterítés

Fiával mindent megbeszélnek

nőtől, feleségtől, hogy példaképe, akinek 51 éves építő iparosi munkáját nemcsak ő maga, hanem egy város közössége ismert el, sok-sok értékes, minőségi alkotásának köszönhetően. A helyi ipartestület 26 évig elnökeként legendás jelmondatával hirdette: „Isten áldja a tisztességes ipart!” Az alkotó ember mellette volt mindvégig, az egyetemi közalkalmazotti munkaidőszakában éppúgy, mint tanulmányai utáni karrier építésében. Neki köszönhetően gyönyörű családot kapott. Két felnőtt, szeretetreméltó udvarias gyereket, Anitát és Pistit és 30 évesen már két unokát, tovább bővülve a család három újabb gyönyörű unokával és mindezek betetőződésével – ilyen az élet és a regényfordulat! – a harmadik unokával egyidős fiúgyermekkel. És most jön egy éles fordulat kisregényünkben! Kis István a fizikai, építészeti értékteremtő mesterember 2005 végén Enikő egyik legkedvesebb unokatestvére, Kovács Gyszi unszolására – aki már akkor javában kézműves kávé pörkölt szülőfalujában –, megrendelt egy új török 15 kg-os kávépörkölő gépet. A szakmára, az importált gép kezelésére egy olyan tiszteletet érdemlő idős hölgy és annak fia tanította, aki korábban Kongóban 30 évig sikeresen vezetett egy egész kávéültetvényt. A Hortobágyi családdal, Erzsébet asszony fiával és unokájával – akik ugyancsak kézműves kávépörköléssel foglalkoznak –, mind a mai napig jó baráti kapcsolatot ápolnak.

– Pista számára a kávépörkölés egy új boldogságdózsát jelentett és jelent most is – fonja tovább a történetet Enikő. – Amikor azt mondják: „Pistám, Enikőm! csak a Ti kávétok a legfinomabb, pedig sokat kipróbáltunk, de ez nem bántja a gyomrunkat!”. Ilyenkor legalább úgy kenegetik a lelkét ezek a gondolatok, mint amikor a Hajdúszoboszlón százszámra létrehozott épületeit dicsérték. ●

Kávécsoadék a piac szomszédságában

Nem kicsit, hanem nagyon is elmélyülve kísérletezgetéssel tanulták meg a kávépörkölést és az abból elkészült termékek minőségi prezentációját! A frissen pörkölt kézműves kávékeverékekhez a minőségi kávéfajtákat direkt a kikötői kávé-dokkokról varázsolják ide, a Hajdúváros szívébe, azon európai nagy kikötőkből, ahol a világ különböző pontjairól, négy földrész és szigetvilág ültetvényeiről gyűjtik be a legfinomabb és legminőségibb kávéfajtákat. Legtöbb pörkölésük tiszta arabika, kétfajtában található robuszta kávé is. Az előbbi ize lágy, selymes és kellemes utóízét hagy a szánkban. Az utóbbi erős, testesebb és kicsit keserűesebb utóízéről lehet megismerni. A magyar ízlésnek megfelelően a kávé 90 százalékát közepes francia pörköléssel készítik. Tovább barangolva a kínálatban: 400 féle teából válogatott 20–24 féle teát tartanak állandó készleten melyet Hamburgból ugyancsak egy tea-gyűjtőhelyről importálnak. Ez külön elemzést igényel egy következő lapszámomban. A pandémia elmúltával, de már a mostani nyárkezdetre várható felengedésétől azt várják, hogy a teraszokon is fogadhatnak vendégeket, a Hungarospa Strandfürdőben és remélhetően a város különböző vendéglátós rendezvényein megmutathatják, honnan jöttek, mire képesek, mennyire szeretik a vendégeket!

Záró gondolat. A címünkben jelzett exkluzív kisregényünk folytatását ígérhetjük olvasóinknak következő lapszámunkban. Lesz bőven mondanivaló, hiszen Kis István és Kocsis Enikő élete igazán említésre méltó, az élet pedig önmagától írta, írja az újabb és újabb fejezeteket...

Kiss Dezső Péter